

Bestemmelser, der formentlig i højere Grad er Udtryk for de Regler, der bør være gældende paa dette Omraade.

Man udelukker herigennem fra Arbejdsløshedsunderstøttelse ogsaa Personer, der oppebærer Understøttelse i Henhold til den nugældende Fattiglovs § 63, 2—3 Stk., og som derfor i denne Henseende bør sidestilles med Invaliderrentenydere. Endvidere udelukker man Medlemmer, der forsørges paa Anstalt.

Samtidig giver man imidlertid Direktøren en udvidet Adgang til under særlige Forhold at tillade Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse til Invaliderrentenydere, Aldersrentenydere og Personer, der understøttes i Henhold til Fattiglovens § 63, 2.—3. Stk.

For Fattighjælpens Vedkommende vender man endelig tilbage til den Ordning, der var gældende forud for 1927, og hvorefter det afgørende var, at Hjælpen ydedes som fast Fattigunderstøttelse. Man udvider i Overensstemmelse med den Praksis, som Arbejdsløsheds-kasserne havde skabt ved Administrationen af denne Bestemmelse, Reglen til ogsaa at omfatte Personer, der vel ikke paa det paagældende Tidspunkt oppebærer fast Fattigunderstøttelse, men som indenfor de sidste 3 Maaneder har oppebaaret saadan Hjælp. For at udelukke Tvivl har man tilføjet, at Bestemmelsen kun omfatter Fattighjælp med Fattighjælps Virkning. —

Ved Arbejdsløshedslovens Revision i 1927 blev det i Lovens § 17, Stk. 1, Nr. 9, fastsat, at den Regel om Udelukkelse af Understøttelse til Medlemmer, der uden fyldestgørende Grund havde vægret sig ved at overtage et af Kassens Bestyrelse eller af et kommunalt Arbejdsanvisningskontor anvist Arbejde, som man havde haft i Arbejdsløshedslovene siden 1907 (henholdsvis 1914), skulde udvides til at gælde ogsaa i Tilfælde af, at Anvisningen havde fundet Sted af Kommunalbestyrelsen.

Da denne Bestemmelse imidlertid efter Ministeriets Mening i de forløbne Aar er blevet misbrugt til at udnytte de arbejdsløses vanskelige Stilling ved at anvise dem Arbejde, for hvilket der ydedes en Betaling, som ikke stod i noget rimeligt Forhold til det Arbejde, der krævedes, foreslaar man Bestemmelsen slettet. —

I Arbejdsløshedslovene af 22. December 1921 og 4. Marts 1924 indeholdtes i § 20, Stk. 2, en Bestemmelse om, at det ikke kunde anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et Arbejde, at Lønnen for dette var lavere end den,

som den paagældende havde haft, naar Lønnen dog ikke laa under den, som sædvanlig ydedes for tilsvarende Arbejde i den paagældende Virksomhed eller Egn.

Under Arbejdsløshedslovens Revision i 1927 blev denne Bestemmelse imidlertid under Behandlingen i Rigsdagen udvidet saaledes, at en Arbejdsvægning heller ikke kunde anses for berettiget, naar Lønnen ikke laa „under den Timeløn, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde“.

Denne Bestemmelse maa imidlertid anses for mindre rimelig, idet den i Overenskomsten fastsatte Timeløn i mange Tilfælde slet ikke er Udtryk for den Fortjeneste, som vedkommende Arbejde normalt giver Arbejderen; denne Timeløn bør derfor ikke benyttes som Kriterium for, hvorvidt en Arbejdsvægning har været berettiget. Man har derfor i Lovforslagets § 20, Stk. 2, ændret den paagældende Regel, saaledes at det afgørende bliver den faktiske Fortjeneste ved tilsvarende Arbejde. —

Bestemmelsen i den nugældende Lovs § 17, Stk. 3, om, at Personer, der aftjener Værnepligt eller unddrager sig denne, er udelukket fra Understøttelse, er foreslaaet flyttet hen som Pkt. 6 i Paragraffens Stk. 1.

Den i den nugældende Lovs § 17, Stk. 4, indeholdte Bestemmelse — der indsattes i Arbejdsløshedslovgivningen i 1927 — om Kassernes Tilbageholdelse af Medlemmernes Alimentsbidrag hører efter sit Indhold ikke hjemme i Arbejdsløshedslovgivningen, men i Bestemmelserne om Midler til Inddrivelse af Alimentsbidrag. Man har allerede af denne Grund foreslaaet Bestemmelsen slettet i Arbejdsløshedsloven. —

Den i den nugældende Lovs § 17, Stk. 6, indeholdte Bestemmelse om Indankning af Nævnets Afgørelser for Ministeren har man udeladt, idet man i Lovforslagets § 37, Stk. 6, har optaget en almindelig Bestemmelse herom.

I Paragraffens Stk. 4—6 — den nugældende Lovs Stk. 7—9 — har man foretaget forskellige Ændringer, der er en direkte Konsekvens af de i Forslagets § 5 foreslaaede Ændringer.

Til § 21.

Svarer til den nugældende Lovs § 18. Ved Arbejdsløshedsloven af 1907 fastsattes det, at et Medlem kun havde Adgang til at oppebære fuld aarlig Understøttelse i 3 Aar. Denne Bestemmelse ændredes ved Arbejdsløshedsloven af 5. Januar 1920 derhen, at Kassens Vedtægt skulde bestemme, om dette Tidsrum skulde fastsættes til 3